

El bisbe sabia bé què deia i a on

Francesc Pardo va presidir la processó de la verge del Tura, que va ser molt concorreguda. Foto: J.C.

El bisbe de Girona, Francesc Pardo, va fer una crida a l'acollida dels nouvinguts, aprofitant l'homilia de l'ofici solemne del dia del Tura, que ell va presidir amb diversos capellans de la ciutat d'Olot o nascuts a la ciutat. Només ho sap ell, però segurament va veure que entre els bancs del santuari hi havia, aprofitant l'aparador de la diada, el màxim dirigent d'un partit català investigat per propaganda xenòfoba, i per això va insistir en el tema. Pardo va demanar als assistents que procuressin per la promoció de les persones i que acollissin tothom. El bisbe de Girona també va fer la seva particular aportació a les fórmules per intentar capgirar la situació de desànim general a causa de la crisi econòmica que

durant els últims anys s'han anat fent públiques. La seva, és clar, fa referència a les actituds. Segons ell, doncs, cadascú des de les seves possibilitats ha de saber descobrir què pot aportar a la societat per superar aquest pessimisme. "No esperem què ens donen, sinó què donem a la societat", va remarcar. Francesc Pardo va fer, finalment, referència a la recent Jornada Internacional de la Joventut, celebrada a Madrid i presidida pel papa Benet XVI. Va afirmar que havien aportat esperança a moltes persones joves a l'hora de trobar sentit a la vida. El bisbe va utilitzar en la cerimònia un calze del bisbe Carsalade, de Perpinyà. I això és especialment significatiu si es té en compte que, aquest any, es compleixen 125 anys del poema Canigó, de Jacint Verdaguer. En aquest poema, es fa referència a la campana Martina de Sant Martí del Canigó, que l'any 1786 va anar a parar al campanar de Sant Esteve d'Olot per la secularització d'aquest monestir. El bisbe Carsalade es va ficar entre cella i cella tornar la Martina al seu lloc d'origen, cosa que va aconseguir després de molts maldecaps i gestions, i sobretot després de fer construir una rèplica de la campana, que és la més grossa de les que actualment hi ha al campanar de Sant Esteve. El bisbe va presidir també la tradicional processó de la Verge del Tura pels carrers del nucli antic d'Olot i, després, va anar a veure ballar la faràndula des d'un terrat de la plaça Major. L'últim acte que va presidir va ser de caire més privat. Va dinar amb els capellans olotins al restaurant Font Moixina. La diada, l'havia començat a dos quarts de nou del matí presidint, cosa que no és habitual, la primera missa del Tura. Estava dedicada a les parròquies de Sant Roc i de Sant Pere Màrtir, que aquest any celebraran el 50 aniversari de la seva construcció. A totes les misses, es va repartir un punt de llibre dissenyat per Joan Oller, amb un text d'Enric Bahí.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 09-09-2011 Pàgina 8

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/451198-el-bisbe-sabia-be-que-deia-i-a-on.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=portada&utm_source=rss&utm_medium=portada&utm_campaign=rss